

ἀφέντη παπᾶ ο διὰ τρία κάρταν ἥγου ἀσπρα 90/ καθὼς ἔβαλαν τὰ αὐτὰν μέρην [τὸν] / κὺρον Ἰάκωβον τοῦ Μιχελέτουν καὶ ἐπόκοψέν [[σιν]] τηνε ἀπὸ τὰ ὅποια ἐνενήντα[α] / ἀσπραν ἐβγάζουσιν τὰ δεκοχτῶν τὸ βοϊβονταλίκιν μένου ἀσπραν [ἐβ]- / δομήνταν δύο ἥγου ρεάλι ἐμισὸν καὶ ἀσπρα 12/ τὴν ὅποια πληρωμὴν καὶ τι[μὴν] / τοῦ αὐτοῦν δένδρουν τὰ ἔλαβεν ἐδῶ πρεζέντες ἡ αὐτὴν πουλήτραν καὶ κράζ[εται] / πληρωμένην κοντένταν καὶ ἀνεπαμένην παραδίδοντάς του την νὰ τὴν ἔχῃ [ - ] / δένδρο ἐδικόν του καὶ ἀγοράν του καὶ ἀπὸ κανεὶν νὰ μὴν ἔχην κανέναν [ἐ] / μπόδιο ὀπλιγάροντας πάνταν ἡ αὐτὴν Καλὴν νὰ τὸν ἐνμαντινιέρην [εἰς] / πᾶσαν ἐνάντιον καὶ τὰ ἔξης εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρ[τύρων].  
 / — παπᾶ Νικολὸς Μοσχόπουλος μάρτυρας —  
 / — Μᾶρκος Ἀμπελικόπουλος μάρτυρας ως ἄνωθεν ++  
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 662

## 'Επικύρωση προικοσυμφώνου

φ. 351<sup>r-v</sup>

/ ['Εβγαλμένη] ἀπὸ τοὺς παπάδες

Φ 381

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ] παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 26/ ἐνεφανίστην / [ἔμπροσθε]ν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἡ κερά Κατερίνα γυνὴ τοῦ ποτὲ Ἀντωνίου / [ ] ἡ ὅποια λέγειν πώς ἐπειδὴν καὶ νὰ ἐπάντρεψεν τὴν θυγατέραν της μὲ τὸν / Γιαννάκην Διασορηνὸν χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ ἀντρός της ὃποὺ ἦτονε μισεμένος εἰς τὴν / Πόλην καὶ ἐρχόμενος ἐπέρασεν πολλὲς κακὲς καρδιὲς καὶ σύνχυσες πώς ἤκαμεν τὴν / ἀπαντρειὰ ἀνάβουλά του καὶ πώς ἐπῆγεν καὶ ἤταξέν της τὰ πράματά του καὶ τὰ κίσταν του / χωρὶς τὴν βουλήν του ἔτζι λέγειν πώς ἐπῆγεν καὶ εἰς τοῦ καδῆ τοῦ καιροῦ ἐκείνου καὶ ἐνγγάλεις νὰ πᾶ- / σιν τὰ πράματά του ὅπισων καὶ τὰ κίστα του ἔτζι λέγειν πώς ὅσοιν ἀρχοντες καὶ ἀν ἤτανε ἐ / κεῖ εἰς τοῦ καδῆ ὅλοι τοῦ ἐδώκασιν τὸ δίκαιο τοῦ Ἀντώνη καὶ ὁ ἕδιος καδῆς μὰ εἶχεν λέγειν τὸν Ἀλῆν Τζελεπῆ / [ ] εἶχε / [ ] φα / φίλον ποὺ ἦτονε βοϊβόντος καὶ ἤβαλέν τονε ἀπάνων καὶ ἤπεψεν καὶ ἐπῆρεν τόνε καὶ / τοῦβαλέν τονε στανικῶς του καὶ ἐπόγραψεν εἰς τὸ προικοχάρτιν τῆς θυγατέρας του καὶ οὕτως πά / ντα εἶχασιν σύνχυσες καὶ ἔτζιν ἤκαμε ἔνα γράμμα ὁ ἕδιος Ἀντώνης ὑπὸ χειρός του καὶ γράφειν τὰ / γενόμενα καὶ ὅλο πάλι γράμμα ἥγου διαθήκην καὶ ἀφήνει τὴ γυναίκαν του χυρία νοικοκυράν καθὼς / δηλοποιεῖ τὰ ὅποια γράμμα- ταν μοῦ τάδωσεν ἡ ἄνωθεν συνβίαν του ἡ κερά Κατερίνα καὶ ἔβα / λά τα εἰς τὴν Νον

μάννα ἐγών ὁ νοτάριος ἥγουν εἰς τὴν μάννα ὅπου ἔχων καὶ τὶς ἄλλες γραφὲς ὅπου  
μοῦ / [ ]ν μὲν ξένα γράμματαν δθεν λέγειν ἡ αὐτὴν κερὰ Κατερίνα πώς εἰς τὸ  
προικοχάρτιν / ποὺ ἥκαμε τῆς θυγατέρας της τῆς ἔχειν κοντετζιόν εἰς τὰ πουρκία  
ὅπου τῆς ἤδωκε / [ ]ην εἰ μὲν καὶ κάμη παιδία ἐκ τῆς σαρκός της νὰ τὰ δώνη  
τῶν παιδιῶν της εἰ δὲ καὶ μεί / [νην ἀ]κληρην νὰ στρέφουνται εἰς τοὺς πρόξιμους  
ἐδικούς τώριν θεωρώντας ἡ αὐτὴν μά / να πώς παιδιὰ δὲν κάνει ἡ ἀνωθέν της θυ-  
γατέραν ἡ Μαργέταν θέλει ὅτιν τὸ / [[αὐτὸν]] ἀμπέλι ὅπου ἔχειν εἰς τὸ Δέμα μὲ  
τὰ χωράφια ποὺ ἔχουν μέσαν τὰ μιτά / ταν καὶ τὴν ἐμισήν ἀλωνίστραν καθὼς νου-  
μενάρειν ὁ ποτέ της ἄντρας εἰς τὸ γράμ / μαν του ποὺ τῆς δώνει ἔξουσία νὰ τὰ κάμη  
διὰ τὴν ψυχήν τος τὸ ἀφήνειν διὰ τὴν ψυ / χήν της αὐτινῆς καὶ τοῦ ἀντρός της ὅπού-  
τανε ἀπὸ λόγουν του τῆς θυγατέρας τοῦ μισέρ Νι / κόλα Κωνσταντῆ Μαροῦς τῆς  
Χρυσίνας τῆς ὄρφανῆς ἐπειδὴν μάλισταν καὶ νὰ / συνγκενεύγσην καὶ ἀν ἵσως καὶ  
τύχην θάνατος τῆς Χριστίνας νὰ πηγαίνην εἰς τὸ χέριν / τῆς ἀδελφῆς της 'Ελένας  
ἀκόμα λέγειν ἡ αὐτὴν κερὰ Κατερίνα πώς ἔδωσεν / ὁ ποτέ της ἄνδρας ἐκατὸν ρεά-  
λια καὶ ἔξεπενιάρησεν τὰ πράματα τῆς Πλά / κας τὸ ἀμπέλι καὶ τὰ χωράφια ὅλα  
καθὼς εύρισκουνται μὲ τὰ δέντραν τος / ἀπὸ τὸν μποτὲ Λουκᾶ 'Αναπλιώτην καὶ  
ἔτζι παρανγγείλει εἰς τὸ γράμμαν του ὅτιν πώς / τῆς ἔχειν παρανγγειλιὰ ὅτιν τὰ  
αὐτὰν πράματα ὅποιος τὰ κλερονομήσειν νὰ / δίνη τὰ ἐκατὸν [[προ]] ρεάλια νὰ  
δίνουνται εἰς πρόθεσες καθὼς ἔχει παρανγγειλι / ἢ τῆς συνβίας του ποῦ καὶ ποῦ  
νὰ δοθοῦσιν ἔτζι λέγειν ἡ συνβία του πώς νὰ δοθοῦσιν / εἰς τὴν 'Αγία Κυριακὴν  
πρόθεσες τρεῖς ἡ μία διὰ τὸν ἄντραν της καὶ ἡ ἄλλη διὰ λόγουν / της καὶ ἡ ἄλλη  
διὰ τὸν ποτέν της υἱὸ τὸν Δημήτρη καὶ εἰς τὴν 'Αγίαν Παρασκευὴν ἄλλη μία / καὶ  
εἰς τὸν Πρόδρομον ἄλλη μία καὶ εἰς τὸν "Αγιον Δημήτριο ἄλλη μία καὶ εἰς τὸν  
Θεολόγον / ἄλλη μία καὶ εἰς τὴν κερὰ Λεούσαν ἄλλη μία καὶ εἰς τὸν Τίμιο Σταυρὸν  
ἄλλη μία καὶ εἰς τὴν Μη / τρόπολη δύο στὸ Μέγαν Ταξιάρχην ἄλλη καὶ εἰς τὸν  
ἀφέντη τὸν Χριστὸν τῆς Ξενοπούλας ἄλλη / καὶ εἰς τὸν ἀφέντη τὸν Χριστὸν τῆς  
Πλάτζας δύο καὶ εἰς τὸν Μέγαν Χρυσόστομον στὸ μοναστήρι ἄλλη / καὶ εἰς τὴν  
'Αγία Σοφία ἄλλη μία καὶ στὸν "Αγι Πατελέμονα ἄλλη μία καὶ εἰς τὴν Κυρία τὴν  
Μπρωτόθρονο ἄλλη μία ἥγου στὸ χωριὸ στὸ Χαρκὶ καὶ εἰς τὸν "Αγιο Γεώργιον  
στὶς Μύλους ἄλλη μία καὶ εἰς τὴν Κυρία τὴν Εὐανγ[γελίστραν ἀ] / λη μία ἀκόμην  
ἀφήνειν καὶ εἰς τοὺς 'Αγίους Σαράντες στοῦ Ξεροποτάμου τὸ [ ] / ποὺ ἔχουσιν  
εἰς τὸ Γύριν καὶ αὐτὸν ἀγορὰν τοῦ ἀντρός της μὲ τοῦτον νὰ τῆς [ ] / στὴν 'Αγία  
Πρόθεσιν αὐτὴν καὶ τὸν ἄνδραν της. Οὕτως ἐποίησεν ἡ αὐτὴν [Κατε] / ρίνα κατὰ  
τὴν παρανγγελία ὅπου τῆς εἶπεν ὁ ἄντρας της ἀπόστας ἡ καὶ [.].ε[ ] / ἀποθανών-  
τας τῆς θυγατέρας της νὰ γίνουνται ως παρανγγειλεν. "Οθεν εἰς βε[βαίω] / σιν  
τοῦ παρόντος γραμμάτου προσκαλεῖ καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γρά / φουντοΝ

ύπὸ χειρός τος εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἔξης. Ὁ Ακόμα λέγειν πώς τὸ σκάνιο καὶ [ἡ] / μπανγγάδα ποὺ εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀντρός της νὰ εἶναι τῆς Συναδινῆς τῆς ἀδελφῆς του τῆς Νικ[ο] / λέτας τῆς ἐνγγονῆς ώσταν παιδὶ ἐδικόν τ[ου].

- / —'Ιάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας.
- / —'Εμμανουὴλ Γερακάρης μάρτυρας —
- / —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 663

### *Ἀγοραπολησία*

φ. 351<sup>v</sup> - 352<sup>r</sup>

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ Νικόλα

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 7/ εἰς τὸ σπίτιν κἀ[μοῦ] / τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐνεφανίστησαν τὰ κάτωθεν δύο μέρην τὸ ἐν μέ[ρος ὁ] / παναιδεσιμώτατος καὶ πνευματικοῖς πατράσιν κύριο Μακάριος Τοῦρος τὸ δὲ / ἔτερον μέρος ὁ κύριος Νικόλας υἱὸς ποτὲ Ἰωάννη Μπασταρδόπουλου λέγοντας ὁ [ἄνω] / θεν πνευματικὸς πώς τὸ ἀνήψιν του ὁ Μακάριος ὃποὺ εὑρίσκεται εἰς τὸ "Α / γιο "Ορος εἰς τὸ μοναστήριν τοῦ Διονυσίου τὸ ὅποιο παιδὶν τὸ καλογεράκιν / ἐπροσήνλωσεν τὰ πράματά του ὁ, τιν τοῦ εύρισκούτονε ἐδῶ εἰς τὴν Ἀξία / εἰς τὸ μοναστηράκιν τοῦ ἄνωθεν ἀγίου πνευματικοῦ στὸ Μέγαν Πρόδρομο / ὄντος ἐκεῖνος ἐδῶ εἰς τὴν Ἀξία ὅθεν ὁ ἄγιος πνευματικὸς ως νοικοκύ / ρης τοῦ μοναστηρίουν του ἔχοντας ἔνα κομμάτιν χωράφιν εἰς τὸ μέρος τ' Ἀν / τριαλόγουν ἀπὸ μέρος τοῦ ἄνωθεν παιδίου τοῦ Μακαρίου συνμπλιάζειν εἰς τὸ / πρᾶμα τοῦ σινιδρ Χρουσάκην τοῦ Σουμμαρούπα τώριν τὴν σήμερον ὁ εἰρημένος ἀ / φέτης ὁ πνευματικὸς δίνει καὶ παραδίνει / καὶ πουλεῖ / τοῦ ἄνωθεν κύριο Νικόλα τὸ ἄνων / λεγόμενον χωράφιον ο διὰ ρεάλια ἔντεκα [[ρεάλια]] καὶ κάρτο ἥγου νούμερο 11 1/4 νέταν καὶ ἐβγάλασιν καὶ τὸ βοϊβονταλίκιν καθὼς ἐβάλασιν τὸν Νικόλα Βολαρᾶ / καὶ Σταυράτην Βαρδαράκην ἀπὸ τὸ Φιλότιν καὶ ἐποκόψανσίν τον τὴν ὅποια πληρω- / μὴν καὶ τιμὴν καθὼς τὸ ἐποκόψασιν οἱ αὐτοὶ ἀποκοπταὶ τὰ ἐμέτρησεν ἐδῶ πρε- / ζέντε ὁ ρηθεὶς ἀγοραστῆς ὁ Νικόλας καὶ ἔλαβεν τα εἰς τὰς χειρας του ὁ ἄνωθεν / πουλητῆς ὁ πνευματικὸς καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ως ἔνα νά / σπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ παραδίνει μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματαν καὶ μὲ πᾶ / σαν του ποσσέσον νὰ τὸ κάμην ως θέλει καὶ βούλεται ως πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγοράν / του πουλήσειν γαρίσειν πουρκοτάξειν ψυχικόν ήτδι δώσειν καὶ τὰ ἔξης